

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Quæst. 159. Quænam universim sint conditiones bonæ confessionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

II. Sacrilegium est, & absolutio nulla. 1. Si mortale, quod confiteri teneris, & putas esse, neges aut tegas, ne intelligatur, ut communiter docetur contra *Sylv.* 2. Si mortale tibi falsò imponas; nisi tamen fiat ex simplicitate, scrupulo &c. 3. Si neges vel mentiaris circa peccata alias ritè absoluta, quando **Confessarius**, ut **Judex** vel **Medicus**, de iis aliquid, ut necessarium ad præsentem confessionem, interrogat,
Lug.d.14.à.n.142. Tambur.l.2.c.10. §. 2. secus si ad præsentem confessionem non faciat. Ibid.

ADDENDA.

Quest. 159. *Quænam universim sint conditiones bonæ confessionis.* R. S. Thom. in suppl. q. 9.

24. eas comprehendit his versibus:

*Sit simplex, humilis confessio, pura, fidelis,
Atque frequens, nuda & discreta, libens, verecunda,
Integra, secreta & lachrymabilis, accelerata,
Fortis & accusans, & sit parere parata.*

Harum qualitatum aliæ sunt necessariæ, aliæ sunt ad bene esse confessionis, inquit S. Thom. cum quo sic explicari possunt, 1. *Simplex*, ut nihil non necessarium vel impertinens admisceatur. 2. *Humilis*, ut fiat cum agnitione suæ miseriæ, sine fuso vel ornatu verborum; item aperto capite & flexis genibus, quorum unum si sine causa rationabili omittatur, dicunt Autores cum *Escob.* l. 15. probl. 11. peccari venialiter. Huc etiam spectat, ut deponatur gladius, nisi pœnitens profiteretur militiam protuenda fide, quod faciunt Melitenses & Teutonici, de his enim docet *J. Sanch.* d. 45. meritò
ge-

gestare gladium in receptione Sacramen-
tum, sed si etiam alii non deponant, notat n. 6.
non fore peccatum, quamvis in his locis sit
consuetudo deponendi ad humilitatem & ma-
jorem reverentiam. 3. *Pura*, ut fiat ex fine bo-
no sive rectâ intentione. 4. *Fidelis*, ut sit sine
mendacio & falsitate, ita ut nec neget, quod
commisit, nec affirmet, quod non commisit,
& dicat certa pro certis & dubia pro dubiis. 5.
Frequens, ut lâpe fiat. 6. *Nuda*, ut peccata clare
manifestentur, non involvantur verbis dubiis
vel obscuris, possitque intelligi, an veniale
tantum, an verò mortale sit contractum, sâpe
enim, quamvis materia sit levis, peccatum
propter erroneam vel dubiam conscientiam
fuit mortale, & è contrâ quando materia est
gravis, propter defectum plenâ advertentiae
vel consensûs, peccatum fuit veniale tantum,
& hoc tenetur dicere pœnitens, quia ex mate-
ria intelligi non potest. 7. *Discreta* sive prudens,
ut neminem præter se accuset. 8. *Libens*, impi-
mis ut non fiat ex metu humano, deinde ut pœ-
nitens suâ sponte edicat peccata, nec opus sit
per interrogaciones extorqueri. 9. *Verecunda*,
ut fiat imprimis verbis honestis, ita tamen, ut
species peccati intelligatur: deinde non proter-
vè per modum jactantiæ. 10. *Integra*, ut nihil
necessarium omittatur, de quo jam antè satis est
dictum. 11. *Secreta*, ut voce fiat ad aurem solius
Sacerdotis. 12. *Lachrymabilis*, ut cum sincero
dolore & proposito. 13. *Accelerata*, ut non dia-
differatur. 14. *Fortis*, ut propter verecundiam
veritas non dimittatur, nec omittatur integri-
tas. 15. *Accusans*, ut fiat tanquam à reo coram
Judice ex intentione absolutionis; item ne pec-
cata

cramento-
notat n. 6.
is locis sit
em & ma-
ex fine bo-
ut sit sine
get, quod
commisit,
dubiis. 5.
ccata clarè
bis dubiis
n veniale
cum, sæpe
peccatum
scientiam
materia est
vertentia
e tantum,
ex mate-
prudens,
s, impri-
de ut pœ-
opus sit
erecunda,
men , ut
n proter-
, ut nihil
è satis est
em solius
n sincero
t non dia
cundiam
r integri-
o coram
ne pec-
cata

tata sic excuset, quasi non sint peccata, vel ut mortalia appareant dubia aut venialia. 16. Par-
pareata, ut pœnitens paratus sit obedire Confessario, tum in acceptanda pœnitentia, quam injunxerit, tum in exequendis remediis pecca-
torum, quæ suggesserit. Potest videri Stoz. l. 1.
p. 3. à n. 28., ubi hæc omnia fusè & ad praxin accommodatè explicat.

Q. 160. Quid notandum sit circa finem malum, 1167
ex quo fieri potest Confessio. R. §. 1. Si Confessio fiat ex fine mortaliter malo, invalidatur Sacra-
mentum, quia tum deest verus dolor saltem de
illico mortali, nec adest propositum cavendi o-
mne mortale. Si autem fiat ex fine tantum ve-
nialiter malo, poterit quandoque invalidari Sa-
cramentum, plerumque tamen manebit vali-
dum, uti habet communis cum Lugo d. 15. n.
226. Arr. d. 38. n. 47. Dicast. d. 8. n. 81. Aversa
q. 10. f. 5. Bosco d. 7. f. 7. à n. 97. contra Sylv. &
alios paucos, qui putant tum semper invalidari
Sacramentum, sed jam ostendetur oppositum,
nam

§. 2. Si fiat ex fine venialiter malo, v. g. va- 1168
næ gloriæ, hic actus imperans vanæ gloriæ po-
test se ita habere, ut efficaciter determinet ad
actum imperatum essentialiter à se dependen-
tem pro eodem instanti ponendum: & in hoc
casu actus imperatus non habet propriam li-
bertatem vel moralitatem distinctam à liberta-
te vel moralitate actus imperantis, consequen-
ter si intentio confitendi concepta ex fine va-
næ gloriæ efficaciter imperaret dolorem de
peccatis pro eodem instanti ponendum, hic do-
lortantum haberet libertatem & moralitatem
illius actus imperantis, qui est peccaminosus,

Tom. VI.

Tt

ergo